

de kendt hinanden i en årrække og færdedes i et miljø præget af drikkeri og lejlighedsvis voldsudøvelse. Begge var berusede på gerningstidspunktet. Tiltalte blev straffet med fængsel i 6 år, idet der ved straffastsættelsen blev taget hensyn til den skærpelse af straffniveauet i de groveste voldstilfælde, som tilsigtedes med ændringen af straffeloven i 1997.

Endvidere kan nævnes følgende nye højesteretsdom:

- HRD af 5. november 2001
- fængsel i 7 år

En 22-årig tiltalt tildelte forurettede et knæstød, adskillige knytnæveslag i ansigtet og på kroppen, flere spark i hovedet og på kroppen samt hoppede på forurettede, ligesom tiltalte kastede en træpalle mod forurettedes krop, hvilket medførte, at forurettede afgik ved døden som følge af forblødning. En medtiltalt overværede volden, men deltog ikke fysisk i denne. Tiltalte tildelte endvidere ved en anden lejlighed en person et slag over armen med et koben, hvilket forhold blev henført under § 245. Ved fastsættelsen af straffen på fængsel i 7 år lagde landsretten vægt på, at volden havde en omfattende, kynisk og ikke helt kortvarig karakter, at den – efter i første omgang at være afsluttet, og de tiltalte havde forladt gerningsstedet – blev genoptaget med et kast med en tung palle mod det liggende offer, der var sat helt ud af stand til at værgе for sig, samt at tiltalte var uden tidligere tilknytning til ofret. Højesteret fandt ikke grundlag for at ændre straffen og stadfæstede derfor dommen.

Der forekommer dog tilfælde, hvor straffen er udmålt på et lavere niveau, selvom volden har medført døden. Som eksempel herpå kan nævnes følgende dom:

- HRD af 16. november 2001
- fængsel i 5 år

En 27-årig tiltalt tildelte forurettede flere knytnæveslag, hvorved denne pådrog sig brud af højre overkæbe, ribbensbrud samt svær hjernekvæstelse og blødning under den hårde hjernehinde, hvorved forurettede ca. 14 dage som følge af kvæstelserne afgik ved døden. Kvæstelserne i hjernen måtte antages

at være opstået ved, at forurettede som følge af slagene var faldet bagover mod et hårdt underlag. Landsretten udtalte, at straffen i et forhold som det foreliggende som udgangspunkt skulle fastsættes til fængsel i 6 år. Under hensyn til, at tiltalte meldte sig selv og til sagens forløb (nævningesagen måtte gå om som følge af en dommers inhabilitet), herunder at der som følge heraf havde været en langvarig varetægtsperiode, blev straffen fastsat til fængsel i 5 år. Under hensyn til, at den udøvede vold alene bestod i næveslag og til de af landsretten anførte formildende omstændigheder, fandt Højesteret straffen passende bestemt, idet Højesteret herved tillige tog den skærpelse af straffniveauet i de groveste voldstilfælde, der var tilsigtet ved lovændringen i 1997, i betragtning.

4.2. Vold, der ikke har medført døden

Såfremt volden ikke medfører døden, udmåles straffene i almindelighed på et væsentligt lavere niveau.

Som eksempel på en sådan sag kan nævnes:

- VLD af 6. marts 1996
- fængsel i 3 år

En 39-årig mand var tre gange tidligere straffet for vold, senest ved en byretsdom af 6. september 1994, hvorved han for overtrædelse af straffelovens § 244 blev idømt fængsel i 30 dage for overfald på sin samlever. Tiltalte havde nu en aften i oktober 1995 over fire timer udsat samleveren for vold bl.a. i form af knytnæveslag og spark, ligesom tiltalte tog kvælertag på samleveren, der mistede bevidstheden, og dernæst, da hun senere vågnede op, bl.a. tildelte hende et snit i panden med en køkkenkniv. Tiltalte tog herefter fat i ørerne på samleveren og slyngede hendes hoved mod en toiletcisterne, der knustes. Endelig smed tiltalte samleveren på gulvet, hvor han satte foden på hendes hals, ligesom han trådte hende i siden. Ved voldsudøvelsen pådrog samleveren sig kraniebrud og brud på tre ribben. Byretten fandt endvidere tiltalte skyldig i to tilfælde af vold mod samleveren i september og oktober 1995. Byretten fastsatte straffen efter straffelovens § 247, jf. § 244 og § 246 til fængsel i 2 år og 6 måneder. Landsretten forhøjede straffen til fængsel i 3 år under hen-